

El tren d'alta velocitat

LES JORNADES DE GEOGRAFIA i Urbanisme de Girona arriben a la tercera edició i amb elles la publicació de les actes de la sessió que es va fer el 19 de gener de 1996. En aquella ocasió el tema monogràfic posat a debat va ser el de la incidència del Tren d'Alta Velocitat (TAV) en l'articulació del territori i, pel fet que les ciutats són en l'actualitat els principals elements estructuradors de l'espai, la relació entre el TAV i les ciutats. Per fer-ho, s'analiza la projecció del TAV a diverses escales. Una primera, posa l'èmfasi en la xarxa europea; la segona se centra en l'experiència espanyola i, finalment, la tercera, analitza la proposta del TAV sobre el territori català i Girona.

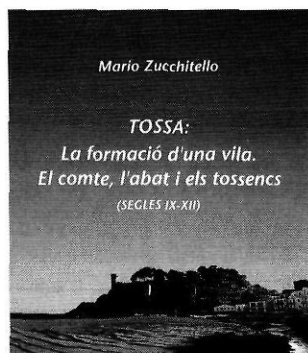
Ciutats i alta velocitat: el cas de Girona.
Actes de les III Jornades de Geografia i Urbanisme. Girona, 19 de gener de 1996.
Edició a cura de Margarida Castañer, Joan Falgueras i Joan Vicente. Universitat de Girona.

L'elecció del tema de les jornades no va ser atzarosa, sinó que responia a un moment d'intens debat sobre el TAV i, més concretament, sobre la localització de la futura estació del TAV a l'àrea de Girona. Dues són les opcions d'ubicació de l'estació que responen a interpretacions territorials diferents. D'una banda, la proposta defensada, almenys fins aquell moment, per la Generalitat de Catalunya de localitzar l'estació a Vilobí d'Onyar, i establir, així, un important nucli de comunicacions que lligaria infraestructures com l'aeroport Girona-Costa Brava, la sortida de l'autopista A-7, l'N-II, l'Eix Transversal i l'estació del TAV. D'altra banda, els ajuntaments de l'àrea

urbana de Girona defensen la ubicació de l'estació a Vilablareix per tal d'inserir clarament l'àrea urbana de Girona en la xarxa del TAV i projectar-la en l'euroregió.

És amb aquest mar de fons que es van fer les jornades i des del convenciment (punt de partida inqüestionable de les jornades) que el projecte del TAV és necessari per a Catalunya i Girona com a element bàsic per a l'articulació interna (connexió entre les capitals catalanes) i externa (entre Catalunya i l'exterior) del territori.

Xavier Turró

La formació de Tossa

Ha aparegut el cinquè volum de la magna obra que Mario Zucchitello porta a terme sobre la història de Tossa, dedicat als segles IX-XII.

Crec que ja ha esdevingut urgent fer una ressenya de l'obra del gran historiador tossenc que posi l'accent en els aspectes qualitius, que gairebé sempre s'obliden, deixant de banda les observacions quantitatives usuals.

Destacar i elogiar la transcendència d'aquest llibre per a Tossa, el fet que aclareixi i documenti aspectes de la història de la vila, transmetre l'agraïment dels mateixos tossencs per la tasca colossal d'en Mario..., com han fet les persones que fins ara n'han fet ressenyes o presentacions, és completament just, elogiable, cert i exacte.

Però, al mateix temps, és injust per la seva insuficiència, pel fet que es negligeix el que al meu parer és el valor fonamental de l'obra de Zucchitello: la seva qualitat de veritable Història, en majúscules. Es tracta d'un llibre magnífic, documentadíssim, fet amb gran professionalitat, amb esclats de geni interpretatiu, amb impagables mostres de sagacitat i bon sentit..., però, encara més, fet amb totes i cadascuna de les millors eines de l'ofici d'historiador: la recerca exhaustiva de les fonts documentals, la crítica implacable dels textos i els indicis arqueològics, l'exercici impecable del mètode comparatiu, la tècnica narrativa, l'ordit del treball interpretatiu, fet de la juxtaposició de grans pinzellades ben delimitades i pètit retocs gairebé inapreciables...

L'escenari tossenc és el que dona contingut, volum i interès al llibre. Però Mario Zucchitello aconseguiria un resultat semblant amb el seu Carpi natal, o amb Tortosa, Almacelles o Bagà..., a condició, és clar, d'arrelar-hi i sentir per algun d'aquests llocs, triats a l'atzar, la mateixa passió que sent per la seva Tossa. I mai més ben dit: la seva Tossa, ja que, en fer-ne la història, en interpretar i explicar, Mario Zucchitello s'apropia de la fesomia i l'ànima de la vila, n'adquireix en certa manera una part substancial de la propietat intel·lectual, i, de retop, l'apropa i la fa més viva a tots els tossencs i als que, sense ser-ho, estimem profundament la màgia de la seva placidesa.

Narcís Castells Calzada

Mario ZUCCHITELLO.
Tossa: la formació d'una vila. El comte, l'abat i els tossencs (segles IX-XII), Tossa (Ajuntament de Tossa) 1998.
Quaderns d'Estudis Tossencs núm. 5. 256 pàgines.